

Körkép

Egy előkelő cukrászda kirakata előtt két tanulóleány bámulja a finom kis karácsonyfákat. Tizenhárom-tizennégy évesek. Csinosak, fitosak, ábrándosak. Egyikük különösen lelkesül:

– Nézd, milyen édes, nézd, milyen gyönyörű. Ilyen szépet még soha életemben nem láttam – kiáltja. – Ilyent vesz nekem az ... ízé ...

Nincs is semmiféle „izé” a világon, és nem is vesz neki senki ilyent, még ehhez hasonlót sem. De ha már lelkesül, ha már ábrándozik, ha már kivetíti vágyálmait, hát egy „izét” is álmodik mindjárt a szép kis karácsonyfa mellé, egy igazi tündérkirályfit, egy „izét”.

•

A társaskocsin fiatal nő ölében egy bájos, ötesztendős kislány ül. Az ötesztendős kislányok téli divatja ötven év óta nemigen változott. Szakasztott olyan fehér kabátkát, fehér főkötőt, fehér karmantyút és egyujjas, fehér kötött kesztyűt viselnek, mint már régóta, nagyon régóta minden ötesztendős kislány. Ennélfogva minden ilyen baba rózsás arcocskájával régi-régi ismerősünk.

Neki azonban még idegen ez a nagy város. Most talán először ül társaskocsin, először látja a hidat, a Dunát, az alagutat, vagy először veszi észre. Meg is kérdezi:

– Ez itt a hid? Ez a Duna? Ez az alagút?

Amikor igenlő választ kap, büszkén, elégedetten bólint. Nagyon tetszik neki, olyan büszke rá, mintha legalábbis ő csinálta volna, vagy az ő egyenes kívánságára és parancsára fúrták volna az alagutat, készítette volna Clark Ádám a Lánchidat.

Ezeknek a kislányoknak nem csak a ruhájuk, a lelkük se változott semmit.

•

A megboldogult, felejthetetlen Krúdy Gyula szívesen, gyakran iszogattott. Amikor – még nem is olyan régen – legfiatalabb gyermeke megszületett,

egyik jóbarátja találkozott vele az utcán. Hajnal volt, s Krúdy kedves ódubai vendéglőjéből tért haza.

– Gyermekem született – dicskedett a maga kurtán odavetett szavaival a költő, majd pillanatnyi gondolkozás után hozzátette: – szép, nagy gyerek. Öt liter és két deci.

•

Máskor meg hosszú-hosszú hallgatás után megszólalva ezt kérdezte asztaltársaitól:

– Milyen lehet négy deci?

A vendéglőkben ugyanis – régi szokás szerint – a vendégek vagy két deci bort szoktak kérni, vagy fél litert, esetleg három decit, vagy egy litert, de négy decit talán még soha senki se kért.

1934. december 23., vasárnap, 14. old.